

Klikk, szerelem, képregény
A FELSŐ TAGOZATBAN

AZ IGAZI tyler

TERRI LIBENSON

Mióta Tyler elkezdett a művészetekkel foglalkozni és Emmie-vel lóg, a barátai és csapattársai folyton piszkálják.

„Nem imádkhatok egyszerre rajzolni ÉS kosárlabdázni is?”

Emmie nagyon boldog, hogy titkos imádoottjával, Tylerrel együtt dolgozhat egy képregényen. De a fiú barátai láthatóan nem tartják elég menőnek hozzá...

„Talán itt az ideje egy teljes átalakulásnak?”

„A sorozat eddigi köteteit is élveztem, és ez alól Az igazi Tyler sem kivétel. Terri Libenson olyan történeteket hoz létre, amelyek pörgősek, szórakoztatóak és életszerűek. Ha szereted a képregényeket, akkor ez neked való.” **Amazon**

„Tanár vagyok, és azt tapasztalom, hogy az olyan képregények, mint Az igazi Tyler, nemcsak szórakoztató könyvek, hanem olvasásra és beszélgetésre sarkallják a legtöbb diákot.” **Goodreads**

TERRI LIBENSON

AZ IGAZI tyler

— részlet —

TYLER

Biztosra veszem, hogy sok gyerek szomorú, amikor vége a téli szünetnek. Például azok, akiket csúfolnak az iskolában. És azok is, akik elmennek a családjukkal Floridába, és vissza kell jönniük a hidegbe, hóba. Még azok is, akik a szünetben csak otthon kucorognak, és szokványos dolgokat csinálnak (videojáték, filmnézés), szóval még ők is utálják, amikor vissza kell menni a suliba.

ÉN? Én éppen az ellenkezője vagyok. Szeretek visszamenni szünet után. Tudom, hogy ez furcsán hangzik, de ha nálunk laknál, megértenéd. A mi otthonunk nem éppen vidámpark.

Megváltozott az életünk, amióta Zach – a bátyám – középiskolába ment. Most folyton az új barátaival jár gyakorolni vagy dolgozni. Amikor otthon van, a szobájában marad, és basszusgitározik vagy a barátnőjével beszél. Zach egy ideje nem játszik Fortnite-ot velem.

Anya pedig – amikor otthon van – csak szókirakót akar játszani.

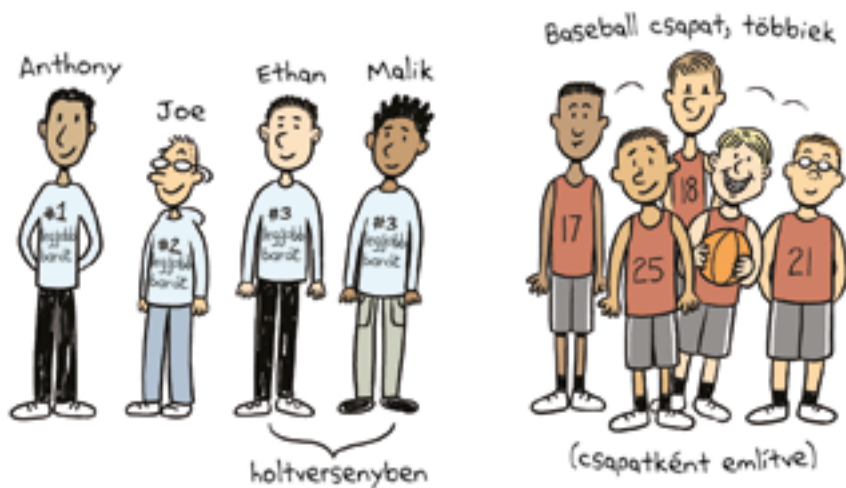
De én megértem Zachet. Ha lenne jogsim és saját kocsim (a taekwondo segédedzői fizetéséből), én is elmennék. De ez egyelőre nem történhet meg, mert:

Megpróbáltam kihozni a legtöbbet abból, hogy otthon vagyok. Videojátékokat játszottam, és az első héten feliratkoztam kosárlabdázni Anthony Randallal és Joe Lungóval. De a szünet első hetében hatalmas hóvihár volt, és végig otthon kellett maradnunk. Nem tudtam mást csinálni, csak trombitán gyakorolni és rajzolgatni.

Különleges engedélyt kaptam (értsd: könyörgés) arra, hogy karácsony este átmenjek Anthonyékhoz. Ő a legjobb barátom (ne mondd el Joe-nak!).

Anthony és én óvodás korunk óta ismerjük egymást. Joe-t csak tavaly óta ismerem, amikor a Lakefront suliba jöttünk más iskolából. Hatodikban kerültünk egy csapatba (olyan nagy az iskolánk, hogy az osztályokat „csapatokra” bontják), és akkor letünk barátok.

Szóval a karácsony este nagyon klassz volt. Anthony szülei készítettek vacsorát, mindent frissen, semmi fagyasztott. Anthonynek két húga van, akik folyton beszéltek, és a vajás zsemlén veszekedtek. Nagy, loboncos kutyájuk, Phineas végig az asztal alatt volt; felváltva nyalta a morzsákat és a nagylábujját.

Az apukája nagyon sok kérdést tett fel nekem, amitől Anthony teljesen kiakadt, de engem nem zavart. Apám általában ugyanazt a két kérdést teszi fel nekem, amikor telefonon beszélünk:

Talán mást is kérdezne, de mindig közbeszól Michelle*.
*róla majd később

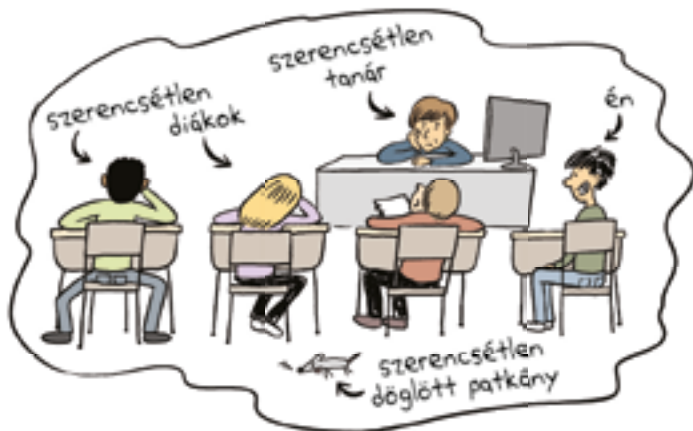
Mint valószínűleg kitaláltátok már, a szüleim elváltak. Tudom, ez nem nagy ügy. Minden második gyerek így van ezzel. De az én anyukám sokat dolgozik, és bár nagyon jó szülő, este mindig nagyon fáradtan ér haza.

És tovább növelte az unalmat, hogy a téli szünet szinte minden napján dolgoznia kellett, és csak pár este akart játszani... szóki-rakóst.

Most jöttünk vissza az iskolába. Azt hiszem, én leszek az egyetlen, aki ennek örül.

Különösen jól fogom érezni magamat a barátaim körében.

És alig várom a kedvenc óráimat, a tesit és Mr. Laurie művészetóráját. A művészetet idén vettem fel, és nagyon rákattantam. A téli Zentangle* feladatunk után hazamentem, és még vagy öt Zentangle rajzot csináltam.

* szabályos mintákból álló meditációs krikszkraksz

Az első óra előtt a szekrényemnél vagyok. Anthony jön, teljes téli menetfelszerelésben. Ezt szeretem benne – soha nem érdekli, mit gondolnak mások.

Játszhatnánk úgy is, hogy mindenki a saját szobájában van, és telefonon beszélünk közben, de sokkal jobb, ha egy szobában vagyunk. Szeretek náluk játszani, főleg a játszótársam miatt.

Anthony úgy 20 kiló ruhát gyömöszöl magáról a szekrényébe, míg én bedobom hótól ázott kabátomat és sapkámat, és kiveszem a füzetemet.

Anthony és én átvágunk a dzsungelen – vagyis az aulán –, próbálunk kikerülni pár félelmetes kinézetű nyolcadikost (szakallas tizennégy évesek, ez valahogy nincs rendben).

A téli szünet előtt Emmie Douglass írt nekem egy nagyon érzelgős szerelmes levelet, amit elvileg nem lett volna szabad látnom. Joe találta meg, és megmutatta nekem (meg a fél iskolának). Azt hiszem, úgy gondolta, hogy ez nagyon vicces, de nem volt jófejség tőle egyáltalán.

Bár Emmie azt mondta, hogy csak viccből írta, nagyon rossz érzés volt látni, hogy eléggé zavarban volt. Ezért kezdtem el beszélni vele. És nem hoztam szóba azt a levelet. Most nagyjából barátok vagyunk, és együtt lógunk rajzórán.

Nevetünk. Hányást imitállok, és pont abban a pillanatban jön Celia a lánycsapatával.

Most rajtam a sor, hogy csilis Cheetos vörös legyen az arcom. Celia az osztályunk méhkirálynője. Hetedik elején két hétig jártunk. Életem két leghosszabb hete volt.

Utána egy időre abbahagytam a randizást, ami amúgy is abból állt, hogy egymás kezét fogtuk a folyosón, és le kellett mondanom a sült krumplim feléről.

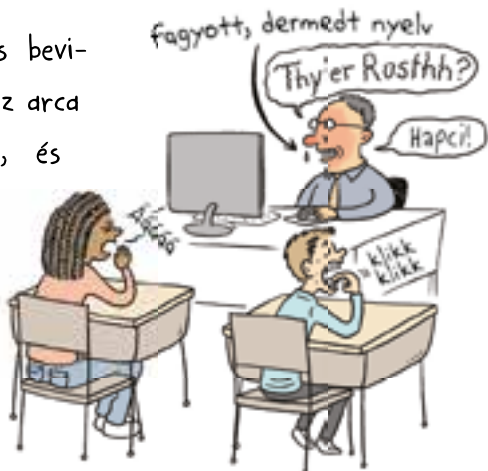

Mindhárman elindulunk az osztálytermünk felé. Anthony és én jobbra, Joe balra.

Bemegyünk, és meglátunk pár srácot a kosárcsapatból. A szezon a múlt hónapban kezdődött, de a téli szünetben nem voltak meccsek, se edzések. Nagyon várjuk már, hogy újra játszhasunk, és a nagy meccsről beszélgetünk, amit a Valley Bottom Middle-lel játszunk. Győznünk kell ellenük, hogy bejuthassunk a rájátszásba.

Mr. Fazekas bevisz harzik, vörös az arca a megfázástól, és névsort olvas.

Titokban üzenetet küldök Joe-nak. Egy mémet. Gonosz pofa mókus pattogatott kukoricás vödörben. Ráírom a nevét.

Joe válaszol:

Nagyon hiányoztak már ezek az idétlen, lopva küldött üzenetek. Elteszem a telefonomat, és magamba szívom a tankönyvek, a padlótisztító és a dezodorok illatának ismerős elegyét.

Nem aggódom amiatt, hogy beteg leszek, nagyon izgulok, hogy végre újra edzhetünk meg minden. De valami okból Ethan megjegyzésétől furcsán érzem magamat.

Csengetnek.

Nevetünk és bemegyünk természettudomány órára. Igen, egészen klassz érzés újra a suliban lenni...

Emmie

BESZÉLTÜNK. TYLER ÉS ÉN BESZÉLTÜNK
EGYMÁSSAL!

AMI AZT JELENTI,
HOGY KÉT HÉT TÉLI SZÜNET ÉS SEMMI
RAJZÓRA UTÁN...

Még mindig
barátok
vagyunk.

Nem láttalak még
ilyen boldognak...
Mióta is?

Soha?

Mi az?
Rád köszönt vagy
ilyesmi?

Igen. És beszél-
tünk. A fenék
alakú felhőről.

Ó... olálá!

Szóval nagyon örü-
lök, hogy újra itt
lehetünk.

Húha! Tényleg boldog
lehetsz, ha örülsz,
hogy itt vagy.

Hol van Sarah?
Most nem jár
a szekrényedhez?

ÉSZREVESZEK EGY
KIS GUNYOROSSÁGOT
A HANG
„TÓNUSÁBAN,” AHOGY
APA MONDANÁ.

Beteg. Ez nagyon bánt, mert most kapunk új művészeti feladatot.

Hát,
így több időd lesz
Tylerrel...
kettesben.

Cssss!

AZ OSZTÁLYTERMÜNKBE MEGYÜNK,
AHOL MÉG EGY KICSIT
ÁBRÁNDOZOK TYLERRŐL.

És
felskiccelem
a mosolyát

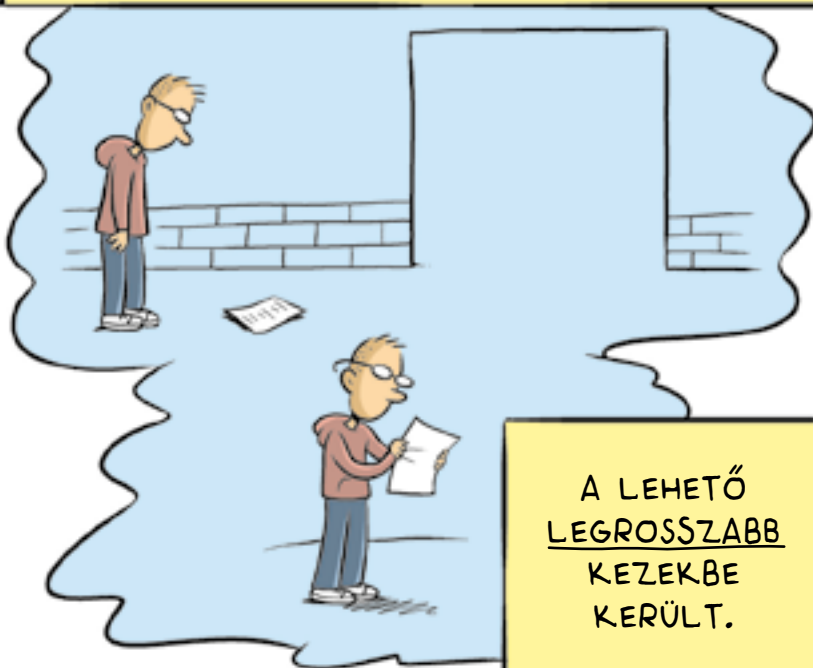
Fényes
fogsabályzó

Ő MEG ÉN MONDHATNI
BARÁTOK LETTÜNK.
A MÚLT HÓNAPBAN KEZDŐDÖTT,
AMIKOR BRI ÉS ÉN
EBÉDNÉL IDÉTLENKEDTÜNK.

Írjunk szerelmes leveleket annak,
akibe bele vagyunk zúgva.
Minél nyálasabb, annál jobb!

AZ ÉN LEVELEM ELVESZETT ÉS:

LÉNYEG A LÉNYEG: JOE MEGSZÉGYENÍTETT.

DE MEGMONDTAM NEKI A MAGAMÉT. EL
SEM TUDOM HINNI, HOGY MEGTETTEM!

POFA BE, JOE!!

NŐ vagyok, mindenre
képes!

...legalábbis arra,
hogy elhallgattassak
egy féleszűt.

ÉS TYLER IS
MEGMONDTA NEKI
A MAGÁÉT.

ELKEZDTÜNK MŰVÉSZETRŐL BESZÉLGETNI,
ÉS A LEVÉL NEM KERÜLT SZÓBA SOHA.

TALÁN NEM AKART
ZAVARBA HOZNI...

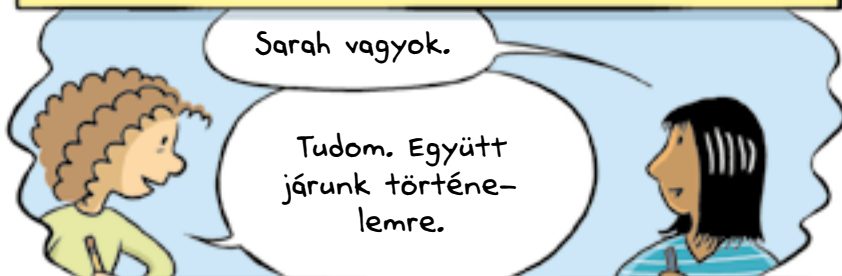

...VAGY TALÁN Ő IS ZAVARBAN VOLT.
AKÁRHOGY IS, ETTŐL MEGTÖRT A JÉG.

UGYANAKKOR...

Sarah vagyok.

Tudom. Együtt
járunk történe-
lemre.

...EGY ÚJABB BARÁTOM IS LETT.

ÖSSZEREZZENEK,
AMIKOR
MEGSZÓLAL
A CSENGŐ.

BRNNGGG

babakék
fogsabályozó

el, (emelt szintű)
angolra

el, (normál)
természet-
tudományra

RÁJÖTTEM VALAMIRE.

Húúú

Már nem rándul össze
a gyomrom, ha egyedül
megyek valahova.

gyomorgörcs

JÓ ÉRZÉS!

Mindig így akarom
érezni magamat.

És miért ne lehetne
így? Most már több
barátom van. Kiálltam
magamért.

Megváltoztak
a
dolgok.

